

Medlem sagde, at „Danmarks Lærereforening“ havde erklæret overfor ham, at kun 3 eller 4 var uretfærdige. Jeg har nu meget svært ved at sige „kun“, hvor det gælder 3 eller 4 Menneskers Skæbne, Mennesker, som er gaaet til Grunde — for det kan man godt sige, de gør, naar de rammes af en Afskedigelse efter § 8 —, som ved en uretfærdig Anvendelse af § 8 har lidt Skibbrud. Det kan ikke berolige mig overfor § 8, at jeg hører, at der dog er saa mange, vil jeg sige, som 3 eller 4 uretfærdige Afgørelser. Men nu gik det ærede Medlem ganske roligt ud fra, at havde vi ikke haft § 8, var disse 27 blevet siddende i Embederne, og saa vejede han de 27 daarlige Lærere, der var blevet siddende, mod de 4, der er blevet afskediget uretfærdigt, og er det saa alligevel ikke bedre, at vi køber de 27's retfærdige Afskedigelse med de 4's uretfærdige. Men saaledes ligger Forholdet aldeles ikke, for det er ikke blot sandsynligt, men jeg betragter det som ganske sikkert, at hvis Kommunalbestyrelserne havde haft Pligt til at indstille disse 27, som der siges: retfærdige, Afskedigelser til en Minister, vilde ingen Minister have vovet at modsætte sig dem. Jeg ved dog, med hvilken Omhu saadanne Sager bliver undersøgt i et Ministerium, og en Minister vil paatage sig et saa stort Ansvar ved at gaa imod en Kommunalbestyrelse, at det selvfølgelig ikke kan ske efter Forgødtbefindende, men kun efter moden Overvejelse.

Det ærede Medlem Hr. Klaus Berntsen sagde, at alle Partier havde været enige om § 8, og derfor skulde man ikke røre ved den. Jeg minder dog om, at § 8 har vakt saa megen Uro, at min nu afdøde Partifælle Hr. K. M. Klausen i Maj 1914 rettede en Forespørgsel til den daværende Undervisningsminister Keiser-Nielsen om, hvad Ministeren agtede at gøre overfor § 8, og om det ikke var hans Mening at indføre en Appelinstans, og dertil svarede Undervisningsminister Keiser-Nielsen: „Appelinstansen var i mit Forslag Ministeren alene. Naar det gælder om at staa til Ansvar, ved den parlamentarisk ansvarlige Minister jo, at han er udsat for at maatte forsvare sit Standpunkt i en saadan Sag saavel i dette høje Ting som i det høje Ting her ovenover, saa jeg anser det for ret tvivlsomt, om det skulde være nødvendigt at udvide Appelinstansen

saaledes, som det ærede Medlem foreslog“. Jeg maa erklære mig fuldstændig enig med min forforrige Forgænger i Embedet i, at en Appel til Ministeren med Forelæggelse af hele det Materiale, hvorpaa Afskedigelsen forlanges, maa være en fyldestgørende Ordning af dette Spørgsmaal, og jeg tror endvidere, at det vilde være heldigt, om den Bevidsthed om at skulle staa til Ansvar, som Ministeren maa have ved denne Afgørelse, ogsaa maatte findes hos Kommunalbestyrelsen, og ogsaa Læreren i sin Gerning var behersket af Bevidstheden om, at han staaer til Ansvar for sin Virksomhed. Hvis denne Ansvarsfølelse bredte sig i alle Klasser og navnlig indenfor vort Skolevæsen til alle dem, der havde med de paagældende vanskelige Sager at gøre, saa vilde Brodden, Vanskeligheden ved disse Sager forsvinde, og der vilde blive langt færre af dem. Jeg tænker, at saavel Lærere som Kommunalbestyrelser maa kunne føle sig fuldstændig rolige ved Bevidstheden om, at Loven tilsikrer dem, at naar en Kommunalbestyrelse ønsker en Lærer afskediget mod hans Villie, har den at forelægge Sagerne for Ministeren, der kan komme til at staa til Ansvar i Folketinget, og enhver Kommunalbestyrelse vil jo have en let Adgang til at fremkalde en Debat her i dette høje Ting, saaledes at de kan føle sig fuldstændig beroliget. Og da den ærede Ordfører for mit Parti, det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen, ikke har rejst nogen Indvending imod denne Affattelse af Loven, saa føler jeg mig fuldstændig tryk for, at Kommunalbestyrelsens berettigede Krav hermed vil ske Fyldest, uden at det gaar ud over Lærerne.

Det ærede Medlem Hr. Klaus Berntsen berørte derefter de private Skoler, og ogsaa dér var det Grundlovsbrudet, der blev manet frem. Det ærede Medlem følte sig kaldet til at hævde Privatskolernes fuldstændige Frihed for ethvert Tilsyn. Det Tilsyn, der er ved Eksamen, kunde han gaa med til, men intet andet Tilsyn. Det ærede Medlem citerede jo ogsaa Tilsynsdirektørens Erklæring om, at han intet havde at gøre i den private Skole, naar han ikke var indbudt. Det var den samme Opfattelse af Friheden, som det ærede Medlem Hr. Klaus Berntsen gav Udtryk for ved Behandlingen af Lærerloven, hvor det ærede Medlem ogsaa fandt det temmelig forfærdende, at